

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL I. G. IR ERGO INSURANCE SE GINČO NAGRINĖJIMO**

2017 m. rugsėjo 20 d. Nr. 242-399

Vilnius

Lietuvos bankas gavo I. G. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo pareiškėja prašė išnagrinėti tarp jos ir *ERGO Insurance SE*, Lietuvoje veikiančios per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2015 m. lapkričio 19 d. tarp draudiko ir pareiškėjos buvo sudaryta gyventojų turto draudimo sutartis (draudimo liudijimo Nr. (*duomenys neskelbiami*)) Gyventojų turto draudimo taisyklių Nr. 056 (toliau – Taisyklės) pagrindu. 2016 m. lapkričio 16 d. draudikas gavo pranešimą apie 2016 m. lapkričio 13 d. įvykį, kurio metu išdegė vonios kambarys ir ten buvę daiktai, įtrūko lango stiklas, aprūko patalpos, baldai. Draudikas, vadovaudamasis 2016 m. gruodžio 5 d. Vilniaus apskrities priešgaisrinės gelbėjimo valdybos pažyma (toliau – Pažyma) ir atsižvelgdamas į pareiškėjos užpildytame Pranešime apie įvykį nurodytą įvykio priežastį – be priežiūros paliktą degančią žvakę, atsisakė pareiškėjai mokėti draudimo išmoką. Draudikas atsiliepime į pareiškėjos kreipimąsi atsisakymo mokėti draudimo išmoką pagrindu nurodo Taisyklių 20.5 papunkčio nuostatą: draudikas turi teisę atsisakyti mokėti draudimo išmoką, jei žala kilo dėl draudėjo, draudėjo šeimos narių ir (arba) naudos gavėjo didelio neatsargumo. Pareiškėja su draudiko priimtu sprendimu nesutiko, tarp šalių kilo ginčas.

Kreipimesi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo pareiškėja prašo, kad draudikas išmokėtų visą kompensaciją už įvykio metu patirtą žalą. Pareiškėjos teigimu, pagal Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo (toliau – Draudimo įstatymas) 106 straipsnio nuostatas, draudikas atleidžiamas nuo pareigos mokėti draudimo išmoką, jei draudžiamasis įvykis įvyksta dėl draudėjo ar apdraustojo didelio neatsargumo, tik tuo atveju, kai šios sąlygos yra aptartos individualiai. Pareiškėja taip pat nurodo, kad didelio neatsargumo sąvoka turi būti aiški, konkreti, nedviprasmiška ir individualizuota draudimo liudijime arba draudimo sutarties prieduose. Draudiko paruoštoje draudimo sutartyje didelio neatsargumo sąvoka yra pateikiama tik Taisyklėse, todėl ji taikoma visoms draudiko sudaromoms sutartims. Pareiškėjos teigimu, nei jos draudimo liudijime, nei draudimo sutarties prieduose nėra individualizuotų didelio neatsargumo atvejų. Taisyklėse išvardyti tik tokie didelio neatsargumo atvejai, kurie taikomi visoms draudimo sutartims: asmens girtumas, apsvaigimas nuo narkotikų, toksinių medžiagų, stipriai veikiančių vaistų, t. y. didelis neatsargumas siejamas su tam tikrų medžiagų, kurios veikia asmens elgesį ir psichiką, vartojimu. Dėl šios priežasties pareiškėja nurodo, kad sutarties šalys, sudarydamos draudimo sutartį, individualiai neaptarė Taisyklių 20.5 papunktyje įtvirtintos nuostatos, todėl, pareiškėjos teigimu, minėta sąlyga nagrinėjamu atveju negali būti taikoma.

Taip pat savo kreipimesi pareiškėja akcentuoja ir tai, kad draudikas iškreipė įvykio aplinkybes. Savo rašte jis nurodė, kad gaisras įvyko dėl vonios kambaryje paliktos uždegtos žvakės, nors Vilniaus apskrities priešgaisrinės gelbėjimo valdybos surašytame administracinio teisės pažeidimo protokole nurodoma, kad „pareiškėja 2016 m. lapkričio 12 d. iki galo neužgesino žvakės,

todėl ji vėl užsidegė 2016 m. lapkričio 13 d apie 07:00 val.“ Pareiškėja atkreipia dėmesį į tai, kad „ji naudojo žvakę, nes buvo sugedusi elektra, todėl jos elgesys buvo įprastas tokiomis situacijomis, o tai, kad užgesinta žvakė praėjus laikui vėl užsidegė ir yra ta rizika, nuo kurios ji draudė savo turtą.“ Remdamasi nurodytomis aplinkybėmis, pareiškėja Lietuvos banko prašė rekomenduoti draudikui įvykį pripažinti draudžiamuoju ir išmokėti draudimo išmoką.

Atsiliepime į pareiškėjos kreipimąsi draudikas nurodė nesutinkąs su pareiškėjos reikalavimais ir prašo juos atmesti. Draudikas nurodo, kad pareiškėja, prieš sudarant draudimo sutartį, su Taisyklėmis buvo supažindinta ir jų kopiją gavo. Draudiko teigimu, pareiškėja, suprasdama, kad jos turtiniai interesai gaisro atveju yra apsaugoti, gali pradėti elgtis neatsakingai (pavyzdžiui, palikti patalpoje be priežiūros degančius atviros ugnies šaltinius, nereaguoti į suveikusių apsaugos sistemą ir pan.), todėl draudikas, siekdamas išvengti minėtos moralinės rizikos, draudimo sutarties sąlygose nustatė atvejus, dėl kurių draudimo išmoka nėra mokama. Taip pat draudimo sutartyje buvo nustatytos ir atsargumo priemonės, kurių privalo laikytis pareiškėja ir už kurių nevykdymą draudimo sutartyje yra numatytos sankcijos (draudimo išmokos sumažinimas arba nemokėjimas). Šių priemonių tikslas yra tas, kad pareiškėja, sudariusi draudimo sutartį, elgtųsi taip, lyg būtų neapsidraudusi.

Draudiko teigimu, Taisyklių 20.5 papunktyje yra numatyta, kad draudikas nemoka draudimo išmokos, jeigu įvykis įvyksta dėl draudėjo didelio neatsargumo. Pažymėtina, kad draudikas, įvertinęs faktines aplinkybes, nustatė, kad gaisras kilo dėl uždaroje patalpoje be priežiūros paliktos degančios žvakės, padėtos ant degaus akrilinės vonios paviršiaus. Draudiko nuomone, šie pareiškėjos veiksmai buvo tiesioginė gaisro kilimo priežastis. Be to, pareiškėja girdėjo suveikusių gaisro saugos signalizaciją, tačiau niekaip į ją nereagavo ir nesiaiškino signalizacijos suveikimo priežasties, nesiėmė priemonių gaisrui sustabdyti, leido išplisti gaisrui ir padidino žalą. Dėl šios priežasties, draudiko teigimu, visos pirmiau išdėstytos faktinės aplinkybės tik įrodo, kad pareiškėjos elgesys lėmė gaisro kilimą ir jo išplitimą pastate.

Draudikas atsiliepime į pareiškėjos kreipimąsi taip pat pažymi, kad „nepalikti be priežiūros atviros ugnies šaltinio yra pamatinis saugaus elgesio su ugnimi principas, kuris yra žinomas kiekvienam žmogui nuo pat vaikystės. Gaisrinės saugos signalizacijos paskirtis įspėti apie gaisro kilimą yra taip pat žinoma pareiškėjai kaip ir kiekvienam jos vartotojui. Šie faktai rodo, kad pareiškėja privalėjo žinoti apie savo elgesio, pasireiškusio degančios žvakės palikimu be priežiūros ant degaus paviršiaus (sąlygų gaisro kilimui sudarymu) ir nereagavimu į veikiančią gaisro saugos signalizaciją (sąlygų gaisrui išplisti sudarymu), ypatingai didelį pavojingumą.“ Be to, pareiškėjai buvo paskirta nuobauda už Bendrųjų priešgaisrinės saugos taisyklių, patvirtintų Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento prie Vidaus reikalų ministerijos direktoriaus 2010 m. liepos 27 d. įsakymu Nr. I-223, 2 punkto pažeidimą, tai tik papildomai įrodo pareiškėjos elgesio itin didelį pavojingumą. Įvertinęs visus šiuos duomenis, draudikas priėmė sprendimą, kad pareiškėjos elgesys, lėmęs gaisro kilimą ir jo išplitimą pastate, smarkiai nukrypo nuo rūpestingumo ir apdairaus asmens analogiškoms aplinkybėmis elgesio standarto ir atitinka didelio neatsargumo kriterijų.

Taip pat draudikas pažymi ir tai, kad net ir tuo atveju, jeigu pareiškėjos elgesys nebūtų laikomas dideliu neatsargumu, pareiškėjai draudimo išmoka būtų sumažinta 50 proc. už šiurkštų draudimo sutartyje nurodytų pareigų nesilaikymą, nulėmusį gaisro kilimą, išplitimą ir didelę žalą dėl pastato sugadinimo.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 (2016 m. sausio 28 d. redakcija) patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Kaip matyti iš Lietuvos bankui pateiktų dokumentų ir informacijos, tarp šalių ginčas iš esmės kyla dėl Taisyklių sąlygos, kad draudikas turi teisę atsisakyti mokėti draudimo išmoką, jei

žala kilo dėl draudėjo, apdraustojo ar su juo susijusių asmenų didelio neatsargumo, taikymo pagrįstumo.

Dėl įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju

Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse (toliau – CK) nustatyta, kad draudikas atleidžiamas nuo draudimo išmokos mokėjimo, jeigu draudžiamasis įvykis įvyko dėl draudėjo, apdraustojo ar naudos gavėjo tyčios (CK 6.1014 straipsnio 1 dalis), draudėjo ar naudos gavėjo didelio neatsargumo, kai įstatymas numato tokią galimybę (CK 6.1014 straipsnio 2 dalis), bei kitais CK numatytais atvejais.

Kaip minėta, Draudimo įstatymo 106 straipsnyje numatyta galimybė turto draudimo sutartyje nustatyti atvejus, kada draudikas atleidžiamas nuo pareigos mokėti draudimo išmoką, jei draudžiamasis įvykis įvyksta dėl draudėjo ar apdraustojo didelio neatsargumo, tačiau tokie atvejai privalo būti aptarti individualiai. Draudimo įstatymo 93 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad tuomet, kai Draudimo įstatymo nuostatos, reglamentuojančios draudimo sutartinius teisinius santykius, numato individualaus draudimo sutarties sąlygų aptarimą, draudikas prieš draudimo sutarties sudarymą privalo pranešti draudėjui apie siūlomą draudimo sutarties sąlygą ir jos pasekmes. Ši individualiai aptarta sąlyga galioja tik tuo atveju, kai draudėjas raštu patvirtina susipažinęs su ja ir raštu išreiškia sutikimą, kad sąlyga būtų draudimo sutarties dalis.

Vertinant ginčo šalių paaiškinimus ir pateiktus dokumentus nustatyta, kad sąlyga dėl draudiko teisės atsisakyti mokėti draudimo išmoką, įvykiui įvykus dėl draudėjo, apdraustojo su juo susijusių asmenų didelio neatsargumo, yra numatyta draudimo sutarties standartinėse sąlygose (Taisyklių 20.5 papunktyje), kurios taikomos bendram nevienkartiniam naudojimui ir jas draudikas parengė iš anksto, šių sąlygų nederindamas (individualiai neaptardamas) su draudėju (CK 6.185 straipsnio 1 dalis). Gyventojų turto draudimo liudijime Nr. 300-0187563, kuriame įtvirtinamos individualios draudimo sutarties sąlygos (draudimo vieta, draudimo įmokos dydis, draudimo apsaugos apimtis, draudimo suma ir kt.), nėra pareiškėjos parašu patvirtinta, kad ji buvo individualiai supažindinta su Taisyklių 20.5 papunktyje įtvirtinta draudimo sutarties sąlyga ir kad prieš sudarydamas draudimo sutartį draudikas pareiškėjai pateikė papildomus paaiškinimus dėl draudimo sutartimi teikiamos draudimo apsaugos ribų, atsižvelgiant į minėtos sąlygos sutarčiai taikymą. Šios aplinkybės nėra aptartos ir draudimo liudijimo pastabose. Be to, pažymėtina, kad Lietuvos bankui nebuvo pateikta kitų dokumentų, galinčių patvirtinti, kad draudimo sutarties šalys prieš sudarydamos sutartį atskirai susitarė dėl Taisyklių 20.5 papunktyje įtvirtintos sąlygos taikymo ir kad draudimo sutarties sudarymo metu buvo išreikšta pareiškėjos valia, kad ši sąlyga būtų draudimo sutarties dalis.

Svarbu pažymėti, kad draudikas neginčija aplinkybės, kad Taisyklių 12.2.2 papunktyje įtvirtinta draudimo sutarties sąlyga šalių nebuvo aptarta individualiai. Draudikas tik nurodo, kad pareiškėja, prieš sudarant draudimo sutartį, su Taisyklėmis buvo supažindinta ir jų kopiją gavo, dėl šios priežasties pareiškėjai turi būti taikomos Taisyklių nuostatos, o pareiškėjos elgesys, lėmęs gaisro kilimą ir jo išplitimą pastate, smarkiai nukrypo nuo rūpestingo ir apdairaus asmens elgesio standarto ir atitinka didelio neatsargumo kriterijus.

Nagrinėjamu atveju šalių ginčas kilo dėl to, ar draudikas, atsižvelgiant į draudimo teisinius santykius reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus (CK 6.1014 straipsnio 2 dalis, Draudimo įstatymo 93 straipsnio 6 dalis ir 106 straipsnis), įvykus 2016 m. lapkričio 13 d. įvykiui, turi teisę remtis Taisyklių 20.5 papunktyje įtvirtinta sąlyga. Kaip minėta, Draudimo įstatymo 93 straipsnio 6 dalies ir 106 straipsnio nuostatos numato, kad draudikas tokią teisę įgyja tik tada, kai sąlyga, jog draudimo išmokos nemokėjimo pagrindu laikytinas draudžiamojo įvykio atsitikimas dėl draudėjo, apdraustojo (ar asmens, privalančio vykdyti draudėjo pareigas) didelio neatsargumo, buvo aptarta individualiai. Nesant įrodymų, galinčių patvirtinti, kad draudimo sutarties šalys sudarydamos sutartį atskirai susitarė dėl Taisyklių 20.5 papunktyje numatytos sąlygos taikymo, darytina išvada, kad draudikas negali remtis minėta sąlyga kaip atsisakymo mokėti draudimo išmoką, įvykus 2016 m. lapkričio 13 d. draudžiamajam įvykiui, pagrindu. Remiantis nustatytomis aplinkybėmis, darytina išvada, kad draudiko sprendimas atsisakyti mokėti pagal draudimo sutarties sąlygas

apskaičiuotą draudimo išmoką, atlyginančią dėl 2016 m. lapkričio 13 d. įvykio apdraustam turtui padarytą žalą, yra nepagrįstas.

Dėl draudimo išmokos dydžio

Pažymėtina, kad draudikas atsiliepime į pareiškėjos kreipimąsi taip pat nurodė ir aplinkybes, kad jei pareiškėjos elgesys nebūtų laikomas dideliu neatsargumu, pareiškėjai draudimo išmoka būtų sumažinta 50 procentų už draudimo sutartyje nurodytų sąlygų nesilaikymą, nulėmusį gaisro kilimą, išplitimą ir didelę žalą dėl pastato sugadinimo.

Pagal CK 6.987 straipsnio 1 dalį, draudimo sutartimi draudikas įsipareigoja sumokėti draudimo išmoką tik tuomet, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis, o, vadovaujantis Draudimo įstatymo 98 straipsnio 3 dalies 1 punktu, draudikas neturi teisės išmokėti draudimo išmokos ar atsisakyti ją išmokėti, neįsitikinęs, kad draudžiamasis įvykis buvo. Pažymėtina, kad įstatyme ir konkrečiuose draudimo rūšies taisyklėse nustatomos išimties, kai draudėjo patirta žala visiškai ar iš dalies nekompensuojama, dėl to, draudėjui kreipusis dėl draudimo išmokos išmokėjimo, draudikas turi teisę jos visiškai arba iš dalies nemokėti. Tokią teisę draudikas turi nedraudžiamojo įvykio atveju, draudžiamajam įvykiui įvykus dėl įstatyme numatytos draudėjo kaltės formos, draudėjui pažeidus draudimo sutarties sąlygas, kitais nustatytais atvejais (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2013 m. gegužės 6 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-281/2013; 2010 m. gegužės 18 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-225/2010; 2006 m. rugšėjo 25 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-516/2006).

Draudimo įstatymo 98 straipsnio 8 dalyje nustatyta, kad draudikas, atsisakydamas mokėti arba sumažindamas draudimo išmoką dėl to, kad draudėjas pažeidė draudimo sutarties sąlygas, privalo atsižvelgti į draudėjo kaltę, draudimo sutarties sąlygų pažeidimo sunkumą, jo priežastinį ryšį su draudžiamuoju įvykiu, žalos, atsiradusios dėl pažeidimo, dydį.

Vertinant ginčo šalių pateiktus įrodymus ir nurodytas aplinkybes, pažymėtina, kad Taisyklių 26.5 papunktyje taip pat yra įtvirtinta, kad draudikas turi teisę nuo 15 iki 50 procentų mažinti draudimo išmoką, jeigu draudėjas nevykdė pareigų, kurios yra numatytos 2 skirsnyje. Pažymėtina, kad Taisyklių 2.5.4 papunktyje yra įtvirtinta, kad draudimo sutarties galiojimo metu draudėjas privalo laikytis saugumo priemonių ir tinkamai eksploatuoti apdraustą turtą. Tinkamai įrengti ir eksploatuoti elektros instaliaciją, židinius, krosnis, šildymo katilus ir kaminus. Įrenginių defektai ir trūkumai turi būti šalinami nedelsiant.

Iš byloje esančių duomenų matyti, kad 2016 m. lapkričio 15 d. pareiškėja, draudikui pateikdama pranešimą apie žalą ir duodama pirminius paaiškinimus, nurodė, kad, vonios kambaryje perdegus lemputei, užsidegė žvakę ir ją pasidėjo ant vonios krašto. Pamiršusi apie degančią žvakę pareiškėja nuėjo miegoti. Kitą dieną 07:00 val. ryte suveikė gaisro signalizacija, tačiau pareiškėja nepastebėjo dūmų, todėl vėl užmigo ir tik tada, kai pradėjo lašėti vanduo ir sklisti dūmai, nuėjo į vonią ir pastebėjo kilusį gaisrą. Į įvykio vietą atvykusi Vilniaus apskrities priešgaisrinė gelbėjimo tarnyba užgesino gaisrą ir nustatė, kad gaisras kilo dėl ant akrilinės vonios pastatytos ir iki galo neužgesintos žvakės.

Lietuvos banko vertinimu, atsižvelgiant į pirmiau išdėstytas faktines aplinkybes ir teisės aktuose bei Taisyklėse įtvirtintas nuostatas, darytina išvada, kad gaisras kilo dėl uždaroje patalpoje be priežiūros paliktos degančios žvakės, kuri buvo padėta ant degaus akrilinės vonios paviršiaus. Šie pareiškėjos veiksmai buvo tiesioginė gaisro priežastis. Be to, pareiškėja, net ir girdėdama suveikusią gaisro saugos signalizaciją, nereagavo į tai ir nesiaiškino, kodėl ji suveikė, taigi leido išplisti gaisrui ir tokiais savo veiksmais padidino žalą. Dėl šios priežasties, manytina, kad nagrinėjamu atveju pareiškėja atliko veiksmus, kuriais sudarė galimybę kilti gaisrui ir jam išplisti, o tai suponuoja išvadą, kad pareiškėja nesilaikė Taisyklių 2.5.4 papunktyje įtvirtintų draudėjo pareigų, t. y. nesilaikė saugumo reikalavimų ir netinkamai eksploatavo apdraustą turtą. Šias aplinkybes patvirtina ir 2016 m. lapkričio 18 d. Vilniaus apskrities priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos surašytas administracinio teisės pažeidimo protokolas: pareiškėja buvo nubausta, nes nesilaikė Bendrųjų gaisrinės saugos taisyklių,

patvirtintų Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento prie Vidaus reikalų ministerijos direktoriaus 2010 m. liepos 27 d. įsakymu Nr. 1-223, 2 punkto, kuriame nustatyta, kad, be šiose taisyklėse įtvirtintų nuostatų, būtina laikytis kitų eksploatuojamiems objektams taikomų gaisrinę saugą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų, vengti veiksmų ir nesudaryti sąlygų gaisrui kilti ar jam išplisti.

Pažymėtina, kad sutartys, vadovaujantis CK 6.189 straipsnyje įtvirtintais sutarties privalomumo ir vykdytinumo principais, turi būti vykdomos tinkamai ir laiku jose numatytais sąlygomis, o netinkamas sutarties vykdymas reiškia sutarties pažeidimą, už kurį sutartinių įsipareigojimų nevykdančiai sutarties šaliai gali būti taikoma sutartyje ar įstatymuose numatyta atsakomybė. Įvertinus visas pirmiau išdėstytas aplinkybes ir atsižvelgiant į draudimo sutarties sąlygų pažeidimo pobūdį bei sunkumą, sutarties pažeidimui proporcinga mokėtina draudimo išmoka, atlyginanti dėl 2016 m. lapkričio 13 d. įvykio apdraustam turtui padarytą žalą, turėtų būti sumažinta 50 procentų. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad draudikui kyla pareiga pareiškėjai išmokėti pagal draudimo sutarties sąlygas apskaičiuotą ir 50 procentų sumažintą draudimo išmoką, atlyginančią dėl 2016 m. lapkričio 13 d. įvykio apdraustam turtui padarytą žalą.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 2 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.2 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

1. Iš dalies patenkinti pareiškėjos I. G. reikalavimą ir rekomenduoti *ERGO Insurance SE* pareiškėjai išmokėti pagal draudimo sutarties sąlygas apskaičiuotą ir 50 procentų sumažintą draudimo išmoką, atlyginančią dėl 2016 m. lapkričio 13 d. įvykio apdraustam turtui padarytą žalą.

2. Įpareigoti draudiką per mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos raštu informuoti Lietuvos banką apie sprendimo rezoliucinės dalies 1-ame punkte nurodytos rekomendacijos įgyvendinimą (neįgyvendinimą). Draudikui neįvykdžius minėtos rekomendacijos, apie tai bus paskelbta Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius